

<p>II гуманн/ый, -ая, -ое; <i>прил.</i>: направлений на благо других; чело- веколюбивый и отзывчивый: <i>гуманное</i> <i>поведение, гуманные цели.</i></p>	<p>II humanist [ˌhju:mə'nɪstɪk], <i>adj.</i>: = гуманитарный II.</p>
<p>III гуманистическ/ий, -ая, -ое, <i>прил.</i>: соотносящийся по значению с существ- вительным <i>гуманизм</i> (системой воз- зрений, признающей ценность челове- ка как личности): <i>гуманистические</i> <i>взгляды.</i></p>	<p>III humanitarian [ˌhju:,mæni'teəriən], <i>adj.</i>: = гуманитарный I.</p>
	<p>IV humanistic [ˌhju:mə'nɪstɪk], <i>adj.</i>: = гуманистический.</p>

Отже, міжмовні омонімія та паронімія є майже чистим полем для сучасних лінгвістичних досліджень. Ці явища слід розглядати через лінгвокультурне поняття лексичних паралелей.

Манюков О.
НТУ «ХП»

АНГЛІЦИЗМИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

Мова постійно змінюється. Історична змінність мови – її суттєва ознака, внутрішня властивість. Наприкінці ХХ ст. – на початку ХХІ ст. активізувалися українсько-англійські мовні контакти, результатом яких стала значна кількість запозичень у різних сферах діяльності: в економіці (*фандрейзинг, баєр, лот*); у суспільно-політичній сфері (*аплікант, омбудсмен, ньюсмейкер*); у засобах зв'язку, ЕОМ (*роумінг, лептон, і-мейл, он-лайн*); у науці, культурі, освіті (*гендер, уфологія, фентезі*), зокрема у молодіжній субкультурі (*діджей*).

Це зумовлено розмаїттям позамовних чинників (об'єктивних і суб'єктивних: розвитком економічних зв'язків, впливом стилю американського життя, модою на іноземні слова, досягненнями англомовних країн у деяких сферах діяльності, пошвавленням культурних зв'язків, двомовністю, умовами функціонування української мови, престижем англійської мови тощо. Майже до кінця ХІХ ст. учені прагнули довести можливість заміни будь-якого запозиченого слова власним. Письменник Іван Франко став одним із перших, хто переконливо обґрунтував необхідність іншомовних запозичень.

Якщо раніше більшість запозичених нових англіцизмів потрапляла в систему української мови через російську мову, то нині надходить

безпосередньо. Серед запозичень з англійської мови можна виділити такі структурні типи: а) слова латинського або грецького походження, запозичені спочатку в англійську, а потім з неї в українську мову (*триплікат*); б) слова, штучно створені в англійській мові з латинських або грецьких елементів (*телепроект, парамедицина*); в) слова, створені в англійській мові на основі грецького або латинського елементів та англійської частини (*суперхіт, суперстар, телебос*); г) слова інших мов, які спочатку запозичені в англійську, а потім через її посередництво перейшли в українську мову (*кетчуп, зомбі*); ґ) слова, створені в англійській мові на основі англійського компонента та запозиченого з інших (не грецької та латинської) мов (*айс-ревью, сафари-парк*). Заслугують на увагу також спостереження за процесом пристосування англійських термінів до фонетичної системи української мови.

Унаслідок появи численних нових англійських запозичень маємо загрозову мовну ситуацію: функціонування у мові дублетів (*міленіум – тисячо-ліття, офіс – контора, наблісити – реклама, блокбастер – бойовик*), збільшення кількості небажаних омонімів (*кеш – економічний і комп'ютерний термін*), запозичення власних назв без перекладу (*Muppets-show*, на відміну від перекладених – «*Прихована камера*»), уживання штампів-варваризмів (*no problem, no comment, made in, and company*), запозичення прислівників і вигуків (*вау, о'кей, фіфті-фіфті*), що мають на меті імітувати чуже.

Отже, перед українським мовознавством постали такі проблеми: потрібно збільшити реєстр орфографічного словника української мови за рахунок лексичних запозичень; слід унормувати правопис (які слова писати в лапках, де подвоювати приголосні тощо); варто встановити чіткі критерії зарахування запозичень до складу української мови (насамперед перевірити, чи є відповідник в українській мові: у спадщині класиків української літератури, у живому народному мовленні, у словниках видатних мовознавців і письменників, у фразеологічних словниках, у творах авторів останніх десятиліть).

На наш погляд, доцільним було б створення окремого словника складних слів і словосполучень, запозичених українською мовою, для виявлення семантики складників, що мають високий ступінь частотності: *борд – дошка (маунтинборд, сноуборд, скейтборд), саунд – звук (саундтрек, саунд-продюсер)*. Це сприятиме пошукові українських відповідників.

Ми вважаємо, що для створення таких словників потрібні державні програми, спрямовані на здійснення глибокого аналізу мовних процесів і вирішення мовних проблем.

Матяш А.
НТУ «ХП»

О СТАТУСЕ РУССКОГО ЯЗЫКА

Предоставление русскому языку статуса государственного уже девятнадцать лет служит на Украине предметом политических манипуляций. Информационное воздействие средств массовой информации, множества заокеанских фондов, взявших на содержание местных политологов; государственного аппарата, проводящего линию русофобии в сфере образования и культуры... как противостоят этому?

Во время проведения опроса западными социологами населению Украины были предложены анкеты на русском и украинском языке с одинаковыми вопросами. Лишь 17% опрошенных предпочли отвечать на украинском языке. И, несмотря на то, что украинские СМИ не решились опубликовать результаты этого опроса, данные западных социологов стали объектом обсуждения в Интернет-блогах и социальных сетях.

Для получения поддержки со стороны русскоязычного населения украинская политическая элита перед каждым президентскими или парламентскими выборами обещает повысить статус русского языка до государственного. Понятно, что, ориентируясь лишь на украиноязычного избирателя, сложно рассчитывать на победу. Но сразу после прихода к власти о своих обещаниях политики, как правило, забывают.

Русскому же языку Закон Украины 2012 г. предоставил специальный статус значительно более высокий, чем остальным «другим языкам» и чем статус региональных языков в понимании Хартии о языках, так как в отличие от таких языков статус русского распространялся на всю территорию Украины:

«Громадянин у праві звертатися до державних, партійних, громадських органів, підприємств, установ і організацій українською чи іншою мовою на роботі, російською мовою або мовою, прийнятою для сторін. Службові особи державних, партійних, громадських органів, установ і організацій повинні володіти українською й російською мовами, а в разі потреби – й іншою національною мовою в обсязі, необхідному для виконання службових обов'язків».

Если кто-то считает, что это не статус второго языка в государстве, пусть попробует обратиться к чиновникам в Донецкой области на